

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ У СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Сукмановська Л.М., кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу
Львівського державного університету внутрішніх справ
(Україна)

Репан М.І., старший викладач кафедри
адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
(Україна)

Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, визначено: спеціально уповноважені органи у сфері запобігання та протидію домашньому насильству; інші органи та установи, на які покладаються функції із здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; загальні та спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб; громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України [1].

Згідно поданої класифікації до спеціально уповноважених органів у напрямку запобігання та протидії домашньому насильству відносяться:

- центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;
- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;
- Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, у тому числі їхні структурні підрозділи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;
- сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) ради, їх виконавчі органи, до повноважень яких належить здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству [1].

Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) являється центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України, що забезпечує та реалізує державну політику у напрямку запобігання домашньому насиллю. Мінсоцполітики в Україні є спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади із питань забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків [2].

Основними завданнями Мінсоцполітики щодо запобігання та протидії сімейному насиллю є забезпечення формування та реалізація політики держави із питань попередження домашнього насильства та забезпечення рівності прав і можливостей жінок і чоловіків.

На виконання цих завдань Мінсоцполітики здійснює:

- узагальнення практики застосування законодавства із питань, що відносяться до його компетенції, розроблення пропозицій із вдосконалення законів, нормативних актів Президента України, Кабінету Міністрів України і у встановленому порядку їх внесення до розгляду Кабінетом Міністрів України;
- розробку проектів законів та інших нормативних правових актів із питань, що відносяться до його компетенції;
- погодження проектів законів, інших нормативних актів, що надходять для погодження з інших міністерств та відомств, підготовку у рамках повноважень висновків та пропозицій до проектів законів, інших нормативних актів, що подаються для розгляду Кабінету Міністрів України та проектів законів, внесених до розгляду Верховною Радою України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи, Верховною Радою Автономної Республіки Крим;
- підготовку у межах передбачених законом повноважень зауважень та пропозицій до прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президентів України;
- розробку заходів, спрямованих на забезпечення рівності прав і можливостей жінок та чоловіків в усіх напрямках суспільного життя;
- формування Національного плану дій щодо впровадження гендерної рівності;
- узагальнення виконання державних програм із питань гендерної рівності;
- контроль у межах, встановлених законодавством, за дотриманням гендерної рівності в ході вирішення кадрових питань в центральних та місцевих органах державної виконавчої влади;
- організацію навчання державних службовців із питань забезпечення рівності прав і можливостей жінок та чоловіків;
- підготовку науково-обґрунтованих пропозицій стосовно забезпечення гендерної рівності;
- у встановленому порядку організацію проведення наукових і експертних досліджень із питань забезпечення рівності прав і можливостей жінок та чоловіків;
- проведення моніторингу та узагальнення результатів забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків у різноманітних сферах суспільного життя та ін. [2].

Закон до повноважень Мінсоцполітики у заданій сфері відносить діяльність із: формування та реалізації державної політики у напрямку запобігання та протидії домашньому насильству; нормативно-правового регулювання у напрямку запобігання та протидії домашньому насиллю; координації діяльності суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; забезпечення розробки і погодження типових програм для постраждалих від насилля осіб та методичних рекомендацій стосовно їхньої реалізації; забезпечення розробки та погодження типових програм для кривдників та методичних рекомендацій стосовно їхньої реалізації (із врахуванням вікових, статевих ознак, стану здоров'я кривдника); забезпечення методичними рекомендаціями місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування у заданій сфері; встановлення стандартів із реалізації соціальних послуг для постраждалих осіб та

процедури встановлення потреб територіальних громад щодо створення спеціалізованих служб підтримки постраждалих від насилля осіб; міжнародного співробітництва у заданому напрямку; формування та функціонування Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі, реалізації повноважень його держателя; забезпечення діяльності служб підтримки жертв домашнього насилля та контролю за їхньою роботою; координації підготовки спеціалістів-представників суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насиллю; організації і здійснення загально-національних соціологічних, психолого-педагогічних, правових та інших видів досліджень стосовно домашнього насилля, його причин та негативних наслідків; збору, аналізу та розповсюдження відповідно до Закону інформації про домашнє насилля; проведення моніторингу результативності законодавства у напрямку запобігання та протидії сімейному насиллю, правозастосовної практики, заходів у заданому напрямку, здійснення методичної і практичної допомоги суб'єктам, що діють у заданій сфері; підготовки та оприлюднення щорічної звітності щодо стану реалізації державної політики у заданій сфері; здійснення на загальнодержавному рівні обліку відомостей щодо діяльності загальних і спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб [1].

Таким чином, одним із головних суб'єктів публічної адміністрації галузевої компетенції у напрямку адміністративного правового регулювання протидії домашньому насиллю, гарантуючим формування і реалізацію державної політики із питань запобігання та протидії такому насильству, являється Мінсоцполітики.

Література

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7 грудня 2017 р. Електронний ресурс. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>
2. Положення про Міністерство соціальної політики України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 р. № 423. Електронний ресурс. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/423-2015-п>